

ת"פ 52806/01 - מדינת ישראל נגד שפי פז, מירב חגagg, דורון אברהימי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 20-01-52806 מדינת ישראל נ' רכלון פז ואח'

לפני כבוד השופט עללא מסארווה
המאשימה: מדינת ישראל
נגד

- הנאשמים:
1. שפי פז
2. מירב חגagg
3. דורון אברاهימי

ב"כ המאשימה: עו"ד ענבר סימונס (מת"פ ת"א)
ב"כ הנאים: עו"ד איתמר ברקאי, עו"ד אריה שמאן

החלטה

(הכרעה בטענות מקדמיות)

1. הנאים מלינם על עצם העמדתם לדין, ובפיהם טענות רבות ושוונות עד הם עותרים לבטל לאALTER את כתוב האישום מחמת הגנה מן הצדק, שהוגש תוך אכיפה בררנית, ותוך רדיפה אישית; עוד העלו הנאים טענות נוספות של פגם או פסול בכתב האישום; כי יש לבטל את כתב האישום מחמת שכן המוחס להם הוא

עמוד 1

בביקורת "זוטי דברים"; וכן בהעדר עניין לציבור בהעמדת הנאשמים לדין; עוד נטען לפגמים נוספים שיפורטו בהמשך.

2. על פי כתוב האישום, הנאשמים הגיעו, לאחר תכנון מוקדם, לשירות האיחוד האירופי ברמת גן, התיכון צבע על דלת המשרד, ריססו כתובות, הדביקו תמונות וגרמו נזק למקום, וזאת במסגרת מחאה חברתית נגד מדיניות האיחוד האירופי בישראל. כתוב האישום ייחס לנאים עבירות של קשר רפואי קשור לעוון, השחתת פני מקרקעין והזק לרכוש בمزוז. לנאים 3 לא ייחסה עבירות קשורות להקשר.

3. כאמור,UPI הנאים טענות רבות ושונות, שמרכזן טענה של הגנה מן הצדק, מסווג אכיפה ברנית. לטענת הנאים הتبיעה ומשטרת ישראל פועלים נגדם מתוך רדיפה על רקע עמדותיהם וטענותיהם נגד המשטרה בגין אוזלת ידה בטיפול אכיפתי נגד אוכלוסיית האזרחים הזרים בדרך כלל בתל אביב. הנאים טוענים כי במקרים דומים נגד מיעורבים אחרים, מנעה המשטרה מחקור והתביעה לא העמידה אותם לדין בגין מעשים מסוג זה. لكن, לשיטתם, עצם העמדתם לדין נגעה באכיפה ברנית ובפגמים נוספים. בבקשת רחבות הידיים שהוגשה בכתב, הציגו הנאים מקרים רבים ושונים של השחתת פני מקרקעין שבוצעו על רקע פעילות מחאה חברתית או פוליטית, שלא הבילו לכדי חקירה או העמדה לדין.

4. כמו כן, ההגנה העלתה טענה נוספת נספחת של אכיפה ברנית "נקודתית" לגבי הנאים 3 שחלקו, על פי הטענה, התמצאה בתיעוד האירוע עצמו. נטען כי תיעוד של אירועים מסוג זה לא זכה בעבר לחקירה או העמדה לדין. גם בעניין זה הובאו דוגמאות להעדר אכיפה בעבר.

5. עוד נטען לפגם או פסול בכתב האישום בעצם "יחס הוראות חוק כפולות" (השחתה יחד עם היין לרכוש) שתיארו את האירוע, ובכך פעלת הتبיעה בניגוד להנחיות פרקליט המדינה. לפי הנחיה זו: "כליל, בעת ניסוח כתוב אישום יש להימנע מליחס כמה סעיף חיקוק בגין מעשה אחד". בנוספ' טוענו הנאים כי הכללת העבירה של "קשר רפואי" הייתה אף היא בניגוד להנחייה אחרת של פרקליט המדינה. הנאים טוענים כי לא "התקיימת כל מטרה מיוחדת המצדיקה את האשמה והרשעת בעבירת הקשר" בנוספ' לעבירות המוגמרות.

6. כך גם נטען בבקשתה כי על אף שמדובר בעבירות מסווג עוון ולכן אין חובה לאפשר לנאים שימוע טרם העמדתם לדין, ראוי היה לעשות כן בנסיבות המקרה. הנאים טוענו עוד כי ציון האפשרות לבקשת מסר בפועל בכתב האישום היא שערורייתית לכשעצמה. בחזית אחרת, טוענו הנאים כי התנהלות הרשות בעניינים הייתה שערורייתית לנוכח מעורבות פסולה של משרד החוץ בהליך האכיפה. זאת בהתבסס על פניה של מנכ"ל משרד החוץ באותה עת למלא מקום מפק"ל המשטרה דאז, בבקשתה להאייז את החקירה כדי למצות הדין עם המשוחיתם. בחזית נוספת, טוענו הנאים לסייע "זוטי הדברים" לנוכח נסיבות ביצוע העבירה והנזק הקל שנגרם. בחזית נוספת, טוענו כי אין עניין לציבור בהעמדת הנאים לדין ולכן הגשת כתב האישום בעניינים פסולה מיסודה, בהעדר נסיבות חמורות, בהעדר פגיעה חמורה בצדgor הרחב או לאדם ספציפי, ובהעדר שיקולים מוסדיים שמחיבים העמדה לדין.

7. הتبיעה התנגדה בתקוף לבקשת וטעה שיש לדוחות את טענות ההגנה, לאור פסיקת בית המשפט העליון וכן לאור החלטתי הקודמת, בה לא נעתרתי לבקשת ההגנה במישור הכללי, והורית לتبיעה להבהיר מידע חלקו ביחס למספר אירועים מצומצם. הتبיעה כפירה בטענות ההגנה, הן במישור העובדתי והן במישור המשפטי והשיבת, בכתב, לכל הטענות שהעלתה ההגנה.

8. בתגובה לתשובה הتبיעה, הוגשה תגובה לטענה, גם הפעם בהרחבה רובה, ותקפה בשczפ' קצף את עמדת הتبיעה, מבלי חידוש.

ההחלטה הקודמת בתיק

9. בתיק זה, התקשתי לעשות שימוש בסמכותי לפי סעיף 108 לחס"פ, ולהורות למאשינה להמציא לעין הגנה מידע כללי ונתונים סטטיסטיים בדבר המקרים בהם העמדנו לדין אנשים בסביבות דומות ובנסיבות דומים, בחמש השנים האחרונות. כמו התקשתי להורות לتبיעה להבהיר מידע לגבי מספר מקרים ספציפיים שיפורטו. לאחר שבחניתי את הדברים הגעת למסקנה שדין בקשה הנאשנים להידחות, ככל שהוא מתייחס למידע כללי ולנתונים סטטיסטיים, בעוד שדין הבקשה לקבלת מידע מסוים בחלוקת מהתיקם להתקבל חלקית, כפוף להערות שפירתי.

10. מצאתי כי לגבי חלק מהמקרים אליהם הפנתה ההגנה, אין מדובר באירועים קונקרטיים שנחקרו, אלא בדוחות על ביצוע עבירותلقארה במרחב הציבורי. למשל, לא מצאתי לחיבת הتبיעה לבדוק מקרים של חсад לעבירות שנערכו במהלך אירועים המוניים מבלי אינדיקטיה ליכולת לתור אחר מבצעים מסוימים. קבעתי שלא די בצילומים של ציורי גרפיטי על קירות כדי להורות לتبיעה לבדוק האם התקיימה חקירה בגין אותם מקרים, ולא רק משום העדרם של פרטיים מזהים מספקים. כמו כן, מצאתי לדוחות את הבקשות הנוגעות לפריטים בחלוקת מהתיקם, שכן הדמיון ביניהם לבין תיק זה הוא רחוק מדי.

11. מצאתי בכל זאת להורות לتبיעה לנסות ולאתר פרטי תיקי חקירה שנפתחו בקשר למקרים בהם מועד האירוע זהה והמבצעים ידועים או שנייתם לבירם, וזאת ביחס למקרים קונקרטיים.

הערות כלליות

12. הנאשנים העלו טענות רבות, שלא לומר רבות מדי, על פני عشرות עמודים (בקשה בתגובה לטענה). לא התייחסתי בהחלטתי זו לכל תת-טענה, אלא מצאתי להתמקד בטענות העיקריות ולדון בהן על פי החלוקה של ראש הטייעון השני או "החזיתות השונות" כפי שכינתה זאת ההגנה.

13. זהה טענה מקדמית ولكن הבסיס העובדתי הוא כתוב האישום, ואין בלהו בשלב זה. עיין בכתב האישום,
עמוד 3

המונה ששה סעיפים בפרק העובדות מלמד על אירועים שקדמה להן חבירה משותפת, תכנון והכנה. בהמשך, מתוארים בכתב האישום מעשים של הוצאה לפועל של התכנית ואף תיעוד עצמי בזמן המעשים ולאחריהם, לא לפני שהנאשמים הופרעו על ידי מאבטח במקומם. כתב האישום מפרט ריסוס צבע על דלת משרד האיחוד, על קיר סמוך, הדבקת תМОנות, שפיכת תחולת בקבוק צבע אדום על הרצפה ועל קיר במקומם, והכל שעיה שהנאשם 3 מתעד את האירוע. במעמד האירוע, הקריאה הנאשמת 1 הצהרה פוליטית.

14. חרף הפירוט הרב בכתב האישום, הנאשמים למעשה טוענים שמדובר במקרה נادر ייחודי, וכי הتبיעה אינה נוהגת להגיש כתבי אישום במצבים דומים. כפי שהרחיבתי בהחלטתי הקודמת, אין בכך הנאשמים טוענה כי הتبיעה לא נוהגת להגיש כתבי אישום לפי עבירות קשירת קשר לעוון, או השחתת פני מקרעין או הייזק לרכוש בمزיד. ואכן, מדובר בסעיפי אישום לא נדירים. בית המשפט נתקל בהם מעשה יום ביום. מכאן שיש להניח שהטענה היא שנסיבות ביצוע עבירות מסווג זה, במסגרת מחאה פוליטית או חברתיות אחרת, אין הזכות לאכיפה מצד המשטרה או הتبיעה.

הדיון המשפטי

15. נפסק בעבר כי העובדה שבתקדים שונים התקבלו החלטות שונות באשר להעמדה לדין אינה מקימה לנאים הגנה מן הצדק ויש להצביע על הפליה נקודתית או על דפוס פעולה שיטתי מפללה (ראו למשל ע"פ 232812 **פרץ נגד מדינת ישראל** (2013)). הרצינול העומד בסיס פסיקה זו חוזר לאינטראס הציבורי החשוב שגורמי האכיפה יפעלו שיקול דעת פרטני ומותאם ל蹶ה המסתים שעומד לפניהם. הדגש הוא חובה ההגנות, על שיקול דעת שיקולים רלוונטיים, ללא הפליה, בסבירות ובתום לב. אין כל מנעה כי גורמי האכיפה יפעלו שיקול דעת רחב בקשר עם סדרי עדיפות באכיפה לפי חומרת האירוע וקריטריונים ענייניים נוספים. נפסק כי "אכיפה בררנית אינה היפוך של אכיפה מלאה" "הבעיה באכיפה בררנית אינה טמונה בהיותה חלקית, אלא בפגמים הקשורים בהפעלת שיקול הדעת של רשות האכיפה".

16. דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7485/19 **אוסיד קש Kosher נגד מדינת ישראל** [פורסם באתר נבו] (2020) (להלן: קש), כאלו כיוונו ל蹶ה שבעפניינו. כבוד השופט י' עמית הצבע בעניין קש, ובמספר החלטות מהשנים האחרונות, על קיומה של תופעה של זילוח בטענת ההגנה מן הצדק, שנעשה בה שימוש מוגבר, שלא לצורך, במקרים רבים מדי.

"**הקלות הבלתי נסבלת של העלאת טענה לאכיפה בררנית כללית, באה כדי ביטוי בהעלאת טענה זו בעבירות ובנסיבות בהן ברור על פניו כי הטענה היא חסרת שחר. הדברים אמרוים במיוחד לגבי עבירות חמורות "שגרתיות". קשה להלום כי מי שמעמיד לדין בעבירה של הריגה או של שוד בנק יעלה טענה לאכיפה בררנית.**".

לכן, ובכך יש ממשום חידוש, פסק כבוד השופט עמיית כי ניתן וראוי במקרים של עבירות רגילותות ושגרתיות לדחות טענת ההגנה מן הצדק על הסף.

בעניין קש Kosher, הتبיעה פרטה בתשובתה שורה של שיקולים בגין מצאה להגיש כתוב אישום נגד הנאשם שם (כמו אינדייקציות בדבר מסוכנותו ויעוות חסיבת החלטה; נסיבות ביצוע המעשים ומידת החומרה הנש��פת מהם). עוד ציינה הتبיעה שם כי ככל שהנואם יורשע תבקש צו פיקוח עבריני מין, וכן לגזר עליו עונש מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע:

"די היה בכך כדי לדחות את טענתו של המערער לאכיפה ברורנית במסגרת ההליך הפלילי על הסף ואידך זיל גמור. אם כך היה נעשה כבר בשלב הדרך, ספק אם היינו מגיעים עד הלום".

עוד נקבע בעניין קש Kosher כי:

"זאת ועוד. אפילו היה המערער מוכיח כי לצד שירות התקיים בהם הוגש כתוב אישום בגין מעשה מגונה בפומבי, קיימים עוד שירות תיקים בהם לא הוגש כתוב אישום, או שהתיק הסתתרים בהסדר מותנה, לא היה בכך כדי לקדם את טענתו לאכיפה ברורנית".

"בעניינו, די בעשרותקרים בשנה של העמדה לדין בעבירות של מעשה מגונה בפומבי כדי לשלול מיניה וביה טענה לאכיפה ברורנית".

בהמשך הרחיב בית המשפט העליון וצין כי:

"**כל תיק פלילי הוא בגדר "תפירה ידנית"** שלוקחת בחשבון את השימוש הבא: העבירה ונסיבותה - העוסה - ופגיעה העבירה. שקלול הנתונים בכל תיק ותיק מהшиб בחינה פרטנית תוך התחשבות במוגן של שיקולים - במישור הראיתי, במישור של האינטרס הציבורי ובמישור של נפגעי העבירה.

...

הדברים נכונים לגבי מרבית העבירות, ولكن, העובדה שהتبיעה הפעילה את שיקול דעתה במקרה של ראיון באופן שונה שונה מהקרה של שמעון, אין ממשעה שירות, אלא הפעלת שיקול דעת על רקע כל הנתונים בתיק מסוים".

17. תוך כדי כתיבת טיעות החלטה זו, התקבלה החלטת בית המשפט העליון בהרכבת מורחב בעניין רפי רותם (דנ"פ 5387/20 **רפי רותם נגד מדינת ישראל** (2021), בה נדרש בית המשפט לסוגיות הביקורת השיפוטית על הتبיעה והחלטותיה בכל הנוגע לעצם העמדה לדין. דעת הרוב בפסק הדין בוודאי שאינה

מסיעת להגנה, אלא שלהבנתי ההגנה לא יכולה להיבנות אף לא מטעם המיעוט. לשיטתי מדובר במקרה שאינו מעורר התלבטות. בעניין רותם, הבינו חלק מהশופטים חשש להצפת בת המשפט בטענות של סנגורים טענות שכוננו כתענות "מן היקב ומן הגורן" שמכוונות לתקיפות שיקול דעתו של התובע ללא הצדקה ולא צריך. גם שופטי המיעוט הסבירו כי יש על בית המשפט לסלק טענות מסווג על הסף (ראו למשל: פס' 43 לחווות דעתו של כב' השופט פוגלמן, פס' 8 לחווות דעת של כב' הנשייה א' חיות).

18. מכל מקום, בפרט לעניין טענת ההגנה בדבר העדר עניין ציבורី בהעמדת הנאשמים לדין, קבעה דעת הרוב ברותם כי אין לדון במסגרת ההליך הפלילי בתקיפות שיקול דעתה של התקיפה עצמה הchallenge להעמיד את הנאשם לדין באמצעות כלים השאלה המנהלי ויש להיזמם ל מבחני "ההגנה מנ הצדקה".

19. לעניין רמת המיקוד בטענת האכיפה הברורנית במובנה הכללי והרחבה, קבע בית המשפט העליון (כב' השופט ג' קרא) בע"פ 3507/19 **מדינת ישראל נגד עבד אלסמד בורקאן** (2020):

"תחליה, על הנאשם להניח תשתיית ראייתית ראשונית ולהראות כי לכואורה בוצעה אבחנה בלתי ראייה בין שווים, אז - יעבור הנטול לסתור לכתפי הרשות.

...

התנאי הבסיסי לאכיפה ברורנית הוא הוכחת הפליה (ע"פ 9203/18 גבר נ' היוזץ המשפטיא לממשלה, [פורסם בנבבו] פסקה 30 לפסק דיןו של השופט ע' פוגלמן (14.7.2019)). הינו, על הטוען להגנה מנ הצדקה בשל אכיפה ברורנית להראות "בראש ובראונה כי מדובר בהבנה בין מי שהדמיין בינויהם רלוונטי לעניין, מבונן זה שהוא מצדיק התייחסות דומה בשאלת הגשתו של כתב אישום" (ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבבו] פסקה 37 (4.8.2008)). השוויון הנדרש איננו שוויון טכני ושיקול הדעת הנתון לרשות האכיפה בהפעלת סמכויותיה הוא רחב (ע"פ 4603/17 אדרי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבבו] פסקה 40 לפסק דיןה של השופטת י' וילנר (16.7.2019); ע"פ 5107/18 קיס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבבו] פסקה 32 לפסק דיןה של השופטת ד' ברק-ארז (16.1.2019)).

לפיכך, נקודת המוצא לבחינת הטענה לקיומה של אכיפה ברורנית היא בחינת קבוצת השווין שעליה נמינה הטוען, המשכה בבחינת המצביעים בהם האכיפה בין קבוצת השווין שונה וחותמים שבבסיס הדבר ולבסוף בחינת שאלת הנטול הראייתי (ע"פ 4562/11 סלכני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבבו] פסקאות 14-22 לפסק דיןה של השופטת ד' ברק-ארז (12.8.2012))."

20. לבסוף אביה מדבריו של בית המשפט העליון בבש"פ 6662/19 **מדינת ישראל נ' בן עוז**, פסקה 11 (24.11.2019) הצבע על חשש מהיפוך היוצרות בהליך הפלילי בו הנאשם הופך למאשים כבר בתחילת ההליך, והמאשימה לנאשםת:

"במקום זאת, המשיבים מפנים אצבע מאשימה אל המאשימה, וחיל היפוך תפקידים - הנאשם קם מesisao והופך לקטיגור, והמאשימה אמרה מכאן ואילך להתגונן ולהוכיח כי فعلת חוק..."

21. ובוVININ רותם (ההlixir המקורי רותם נ' מדינת ישראל רע"פ 7052/18 [פורסם בנבז] מיום 05.5.2020 נאמר:

"...הנאשם יעבור מעמדת 'הגנה' לעמדת 'התקפה'; מאמציו ירוכזו בהוכחת אשמתה של המדינה, ואילו ההכרה בחטא והחזרה למוטב - י קופחו. אין חולק על החשיבות הרבה שבניהול הלין הוגן, בשמירה ובקפדה על זכויות חסודים ונאים. ברם, הלין הוגן לחוד, והיפוך סדרי הדין בפליליים לחוד. ההlixir הפלילי יכול לסייע לאשימה אחת בלבד".

22. הבאתם דברים אלו מושם שבתיקנו אנו, כפי שהפניית בהחלטת הקודמת, החשש הנ"ל נמצא ביטוי מפורש בטענות הסנגוריים אשר נשאו נאום פתיחה ואמרו את הדברים הבאים:

"אני מבקש להוסיף שקרה לנו שמדינה ישראל בחרה להגדיד נגד אם שכלה, הנאשנת 2, אחרי שקרו לנו את כתוב האישום וחשבנו קצת אנחנו אולי אפילו מברכים על כך וייתכן שהיא פה היפוך יוצרת בהlixir. הגברת ח'ג' ייחד עם אדון אברהם ייחד עם הגברת פז לפחות מבחינת מהותם יהפכו מנאשים למאשים".

דין והכרעה בטענות ההגנה

טענת האכיפה הבררנית הכללית

23. כמובן, טענת האכיפה הבררנית מתחילה לשני סוגים: טענה כללית שימושה בין הנאים לבין אחרים בלתי מסויימים שלא הועמדו לדין, וטענה ממוקדת שימושה בין הנאים שהועמד לדין לבין מעורבים אחרים באירוע המסוים.

24. קבועתי בתיק אחר, שכאשר מדובר בטענת אכיפה כללית, כפי זו שמדוברים בסנגוריים בתיק זה, הרי שascal שרמת המיקוד תהיה גבוהה יותר, תאבד הטענה מעוצמתה. רמת מיקוד גבוהה מביליטה את הניסיות הייחודיות של המקירה על חשבון המקרים האחרים. למשל, טענה לפיה מעולם לא הועמד ישראלי לדין בעבירות מתן שוחד לגורמים במדינה זרה, היא טענה שרמת המיקוד בה סבירה ומאפשרת קיום דין מושכל.

לעומת זאת, טענה לפיה מעולם לא הועמד לדין אדם בעבירות גניבת מכשיר טלפון סלולארי מבת זוגו, עמה הוא מצוי בהליך גירושין, והוא זה שרכש את מכשיר הטלפון היא טענה שסובלת מרמת מיקוד גבוהה מדי ומקשה על קיום הדיון בה.

25. בנסיבות שבפניו אין מדובר בעבירות נדירות. הסוגרים מודעים לכך ולכנן בחרו למקד מבטם באלמנטים שונים שחוורים לניטבות האירוע. כפי שציינתי בהחלטה הקודמת תיק זה, כל כתוב אישום מספר סיפור חדש וייחודי. קשת נסיבות ביצוע העבירה רחבה ומגוונות ביותר. על אף זאת, ניתן להכניס כתבי האישום לתוך תכניות כליליות ומוגדרות. יתכו מקרים של ריסוס גרפי על רקע מהאה חברתי, על רקע ונדייזם, או כביתי אומנותי. יתכו מקרים חולפים ויתכו מקרים מתוכנים. יתכו מקרים של פגיעה ברकוש פרטיו, או צבורי או כמו במקרה הנדון בפגיעה של נציגות ישות פוליטית זרה. יתכו מקרים של היזק לרכוש מלחמת כס רגעי, ויתכו מקרים של היזק לרכוש שנעשה מניע פוליטי כדי להעביר מסר אידיאולוגי. יתכו מקרים של עבירה ספונטנית ויתכו מקרים של אירוע מתוכנן שככל תיעוד עצמי והקראת הצהרה במהלך. בעניינו, מדובר בסעיפים אישום לא בלתי שגרתיים (בפרט היזק לרכוש וקשרית קשר), כך שהנסיבות "היחודיות" בכתב האישום שייכות לסיפור המעשה ואין כה חריגות.

אם רקע העבירות,كري ביצוע במסגרת "מחאה חברתי או פוליטית", מקנה לאירוע אותה יחודיות חסנה שעשויה להצדיק החרגתו מהכל ?

26. לשיטתי, הדבר תלוי בנסיבות ביצוע העבירות וכל מקרה נבחן לגופו. במקרה הנוכחי, לא מצאת יחודיות שתהווה עוגן יציב להשוואה בין המקרה שבפניי לבין מקרים אחרים דומים. אדרבא, דווקא הנסיבות המיחידות של העבירה, פעולות כווקטוריות לטובת טיעונה של התביעה, אשר טענה שהנסיבות חיבבו העמדת הנאשם לדין במקרה זה. ואכן, במקרה שלפניו הצברו מספר נתונים שנוטלים מטעון ההגנה את עוקצנו:
על פי כתב האישום, מדובר באירוע יום ונתוכן.

באירוע חברו יחדיו שלושה מעורבים וביצעו את המעשים בצוותא חדא.

קיימת מידת תעוזה והתרסה בהחלטת הנאשם לטעד עצמן בזמן ביצוע העבירות ואף להקריא הצהרה פוליטית מיד לאחר מכן. לכארה, יש בכך משום זלזול בערך שלטון החוק.

עם הפגיעה במבנה המועד לשימוש ציבור בלתי מוגדר, אף היא מעכילה את הפגיעה בשלטון החוק. במקרה המסויים, מדובר במבנה השיר לאיחוד האירופי ולכן קיימת פגיעה ביחסים שבין המדינה לבין מוסדות בינלאומיים הפעילים בתוכה, על הכrown בכך.

הנאים, כך לפי כתב האישום, נתפסו בכך, בעיצומו של אירוע הפלילי. מבלתי לטעת מסמורות, קיימת תשתיית ראייתית בעוצמה לא מבוטלת, והכל לכארה כਮובן.

27. לשיטתי, הנסיבות הנسبות הנ"ל פוטרת את בית המשפט מדיון חסר תוחלת בטענת הנאשם להגנה מן
עמוד 8
© verdicts.co.il - עו' פסקי דין

הצדק. כאמור בחלק המשפטי, על מנת להעמיד את המקרה שבפני לשורה אחת עם מקרים דומים לצורך השוואה ביניהם, יש לטור אחר מרכיבים זחים או דומים. אלא שהចטבות המרכיבים שנמנו לעיל מקשה על טיעון הגנה: מדובר לפניינו באירוע הכלל אלמנטים רגילים ואף שגרתיים, בעוד שמדובר המרכיבים "היחודיים" שבו פועלים ברובם לטובת טיעון התביעהיפוי הנسبות חיבוי העמדת הנאים לדין בשל חומרת נסיבות ביצוע העבירה להשקפה. אכן, ניתן לזקק מטעוני ההגנה מכנה אחד בלבד שמשותף למקרים השונים, הוא אלמנט הרקע המחאות בנסיבות העבירות. כאמור, אלמנט ייחיד זה, אין מספק "קובץ שווין" מדויקת, שכן עסוקן בעבירות פליליות בגין רב, וככל שמקדים את המבט בתיקנו ניתן להסיק שמדובר בתיק עם משתנים רבים (শפועלים לחומרה). מכאן שאין להלן על התביעה שבחורה להעמיד את הנאים ב מקרה זה.

28. מأسباب ברורות, ההגנה הדגישה בטיעונה את אלמנט ההשחתה במסגרת פעילות מחאה (רישום כתובות), אלא שקיים באירוע אלמנטים נוספים של גרים נזק לרכוש (הזיק לרכוש בمزיד), וזה עבירה שగרתית מאוד, ומכאן הkowski הנוסף בנסיבות טענה להגנה מן הצד מסוג אכיפה ברורנית בתיק זה.

29. כמו כן, בחלק גדול מהקרים אליהם הפניה ההגנה מדובר במקרים שאינם "ברי השוואה". דוגמה מובהקת לכך ניתן למצוא באותו אירוע מקרים של ביצוע העבירה על ידי אלמונים, מקרים שבוצעו על ידי עבריינים שלא נודעה זהותם. כך גם לגבי מקרים שלא נמצאה תשתית שהצדקה פтиחה בחקירה נגד חדשים מסוימים, או לגבי אירועים שבבירור מקרים על התחקות אחר זהות המבצעים, כגון, המקרים בהם לא התקבלו תלונות או דיווחים על העבירות. ברור שפערים בתשתית הראיתית בין מקרים שונים מהווים קритריון לגיטימי להבדלה בתיקים השונים.

אני ער לטענת הגנה לגבי אוזלת ידה של המשטרה בחקירה בתיקים "סוג זה". ואולם, הציפייה שבית המשפט ידוע בתיק זה גם בסיבות לפערים בתשתית הראיתית מול תיקים אחרים, ומידת "תרומות המשטרה" במצב הראיתית הרעוע בתיקים האחרים היא צפיה מוגזמת בכל הכבוד.

30. ההגנה טענה בחריפות הרבה נגד התביעה והשתמשה בביטויי "**בזוי**" ו- "**שערורייתי**" כדי לתאר את כתוב האישום. אך מלבד תיאורים קשים, לא הופניתו לטיעון מבוסס שמצויע על "פגמים הקשורים בהפעלת שיקול הדעת של רשות האכיפה", כנדרש בפסקה (ראו רותם). מטעוני ההגנה, לא ניתן לדלות טענות מבוססות ליחס מפלגה שזכה לו הנאים בשל פעילותם או בעטיה של הביקורת הקשה שלהם נגד הטיפול המשטרתי בעבירות המבוצעת על ידי אזרחים זרים באזורי דרום תל אביב. מנגד, ניתן לייחס החלטת התביעה להעמיד את הנאים לדין להשקבת התביעה על חומרת האירוע, לששתית הראיתית ולמרכיבי החומרה שנמנו לעיל.

אכיפה ברורנית נקודתית כלפי הנאים 3

31. אין בידי לקבל את טענת ההגנה לאכיפה בררנית נגד הנאשם 3 שתיעד את האירוע. לטענת ההגנה, בתבוסס על פרטומים שונים, צלמים לMINIMUM או מתעדים של אירועים מסוימים שאינם לדין בעבר. בכלל ההפוך, מדובר בטענה חלה, וזאת לאור הנימוקים הבאים:

הטענה מתעלמת לכך שכתב האישום מייחס לנԱՆ 3 מעורבות עוד בשלבים הראשונים של האירוע עת נעה בבקשת הנאשם 1 להצראף לאירוע כדי לצלם את מעשי העבירה.

כמו כן, הטענה מתעלמת לכך שכתב האישום מייחס לו ביצוע העבירות עצמן מכוח ביצוע בצוותא עת התחיל והמשיך לתעד את המעשים לכל אורך האירוע, גם בשלב הקראת ההצעה הפלטית. אין מדובר באירוע של צלם שהזמין למקום, או למי שהתבקש במהלכו לצלם את האירוע. מדובר בחבירה משותפת כדי לתעד ביצוע העבירות הפליליות חלק מהמעשה, ומכאן, כך לפי כתב האישום, הנאשם 3 נטל בו חלק, כמצבע עיקרי.

כמו כן, קבוצת השווין של "מתעד מעשי פליליים" שלא הוועדו לדין בעצמם, אינה מוגדרת דיה. לפי כתב האישום, מעשה התיעוד אינו מופרד ממשי העבירה. הקרבה בין הנאים (שפועלו כגוף אחד) יוצרת הבחנה ברורה בין האירוע בתיק זה לבין אירועים בהם מתעדים פועלו באופן עצמאי ונפרד מהעבריים עצם. צוין בפירוש בכתב האישום כי הנאשם 3 התבקש להצראף לאירוע כדי לצלמו, לפני שהאירוע התחיל, והוא היה מודע למעשים המתוכנים, לקח בהם חלק, ותייעד אותם מתחילה ועד סוףם. המקרים אליהם הפנתה ההגנה (מתוך פרסומים עיתונאים וכתבות טלוויזיה), אינם דומים למקרה שבפניינו, לפיו המבצעים כולם חברו יחדיו כדי לבצע את העבירה כשם בטור המיגל הפנימי של מבצעי העבירה. אין דין עיתונאי או אדם אחר שתיעד מעשיים פליליים כדי אדם שפועל עם המבצעים בצוותא חדא. זאת מבליל שנדרשתי לקושי להתבוסס על כתבות ופרסומים בעיתונות.

גם או פסול בכתב האישום

32. איני יכול לקבל את טענת כפל הוראות החקוק. כתב האישום מייחס לנאים מעשיים שונים ובכלל זה השחתת פני מקרקעין והזקק לרכוש. למעשה, אין כפילות כלל. עליה מכתב האישום באופן ברור (ראו סעיף 8(א)) כי על פי השקפתה של התביעה מעשי הריסות והדבקת התמונות מהוות השחתת פני מקרקעין. מכאן, ככלה מכתב האישום (סעיף 8(ב)), מעשי ההזקק לרכוש מתיחסים לשאר המעשיים, קרי שפיכת תחולת בקבוק הצבע האדום על הרצפה והצתת צבע על הקיר. הבחנה זו בין מעשיים שונים שיוצרים עבירות שונות, אינה בגדר כפילות.לו מדובר במקרה אחד שהצמיח שתי הוראות חיקוק, ניתן היה לדון בטענת ההגנה. אשר על כן, אני>Dוחה את הטענה על הסף, בהעדר בסיס בעובדות המקרה.

33. טענה אחרת שהעלתה ההגנה שאין מדובר בהזקק לרכוש, שכן הזקק מחייב גרים "הרש" או "פירוק", בעוד המקרה בפניינו הוא צבע שהותץ על המקום. דין הטענה להידחות. על פי היציטוט שהביאה ההגנה עצמה (מספרו של המלומד קדמי), גרים נזק לרכוש כוללת "הריסה" או "פגעה פחותה מכך". ואכן, ניתן

להזיק לרכוש, גם ללא הריסתו או פירוקו, כמו למשל באמצעות חניתה או שריטה או שיפכת צבע על מכונית למשל, או אף גרים תאורה בಗלאג, או השלת מקשר טלפון לתוך בריכה. שניי פניו של החפץ באמצעות התזת צבע יכולה לעלות כדי היזק לרכוש.

הכללת אישום בעבירות "קשרת הקשר" בגין להנחות פרקליט המדינה

34. הנאים טוענים כי משהתכללה העבירה המוגמרת לשם נקשר הקשר, לא הייתה עוד הצדקה לייחס להם את עבירת הקשר ודין היה בזכין עצם החברה המשותפת לביצוע העבירות במצבה חדא. ואכן, לטענת ההגנה אחיזה בהנחות פרקליט המדינה 1.3, לפיה, בכלל, יש להימנע מכפיות וזה לשון ההנחיה:

"**כלל, ראוי שלא להאשים אדם בעבירות קשרת הקשר כאשר ניתן להוכיח את ביצוע העבירה מושא הקשר... זאת, אלא אם כן ישנה מטרה מיוחדת אשר מצדיקה האשמה והרשעה גם בעבירת הקשר... כגן... כאשר יש בהאשמה בעבירת הקשר כדי לסייע בהבנת ההקשר של העבירה או של שרשת עבירות הקשורות**"

35. אלא שבסעיף קודם לאותה הנחיה צוין כי:

"**עבירת הקשר הקבועה בסעיף 488 לחוק העונשין עוסקת בהתקשרות העברינית עד טרם התגבשותה או תחילת ביצועה של העבירה מושא הקשר. מטרתה היא מניעת מעשים המבצעים כבר בשלבים מוקדמים לkrarat ביצוע העבירה המושלמת התקשרות, כדי למנוע את הוצאה לפועל, והוא משמש גם כאמצעי למיגור התקשרות עצמה, כאשר התקשרות זו מסוכנת בפני עצמה בנוסף לעבירה זו או אחרת המשמשת כנוסח התקשרות. בהתחשב בדברים אלה, נקבע בפסקה כי עבירת קשרת הקשר היא "עבירה עצמאית העומדת על רגילה שלה ואני עבירה הנגזרת מהעבירה המושלמת", ועל כן אין מניעה עקרונית להעמיד לדין אדם בעבירת קשרת הקשר גם כאשר הקשר מושא והעבירה מושא הקשר יצא אל הפועל, שאז בכתוב האישום ייכללו הן עבירת הקשר והן העבירה המושלמת".**

ואכן פסיקת בית המשפט העליון התייחסה לסוגיה שנאמרה:

"**עבירת הקשר הינה עבירה עצמאית העומדת על רגילה, והיא אינה עבירה הנגזרת מהעבירה המושלמת. לפיכך, ניתן להעמיד לדין את הנאשם, הן בגין עבירת הקשר והן בגין העבירה המושלמת, ובלבד שלא יוטלו עונשים מצטברים, בעקבות הרשעה בשתי העבירות**" (ע"פ 13/1272 אכטילאת נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] (2013)).

36. האם הייתה הצדקה להכללת עבירת הקשר בהוראות החיקוק בנסיבות תיק זה ?

לאחר עיון בכתב האישום הגעני למסקנה שאין לשלול כי קיימת הצדקה עניינית, בנסיבות התיק שבפני, להכללת עבירות קשירת הקשר.

ראשית, עבירת הקשר התגבהה, כך לפי כתב האישום זומם לפני מועד ביצוע העבירה, ולא באותו יום או בסמיכות זמינים קרוביה. עבירת קשירת הקשר חוזרת ליום 13.9.19, בעוד העבירות עצמן התרחשו ביום 15.9.19.

שנייה, על פי עובדות כתב האישום, מדובר באירוע שתוכנן מראש, ולמעשה מדובר בתכנית לבצע מעשה עבירה תוך שהנאשמה 1 הגדילה לעשות עת החלטה ביום האירוע לקרוא לנאים 3 להסרתו. מדובר באירוע ראוותני ומוחצן שתוכנן מראש.

שלישית, פירוט עבירת הקשר יכול לשמש תכלית של הבדיקה בין חלקן של הנאשמות 1 ו- 2 שקשרו ביניהן קשר עוד ביום 13.9.19, וזאת במבחן מנאשם 3 שנכנס לתמונה אף ביום האירוע עצמו. ואכן, לנאים 3 לא מייחסת עבירה של קשירת קשר, ומכאן שחלקו קטן יותר מחלוקתן של הנאשמות האחרות. הבדיקה נדרשת זו תומכת בעמדתה של התביעה שנכון היה ליחס לנאים השונים עבירות שונות, כל אחד על פי חלקו וממועד הטרפותו לאירוע.

העדר שימוש

37. לא מצאתי ממש בטענה זו, שכן הנאים מאושרים שאין חובה בעניינים, לאור העבירות מסווג עיון, שייערך בעניינים שימוש טרם העמדה לדין. גם אם נכון היה לעורוך שימוש לנאים, ואני קובע זאת, איןabei עריכת השימוש משום "פגם או פסול בכתב האישום" ولو מהסיבה שלא הייתה חובה שהופרה על ידי המאשימה. גם לגופו של עניין, טענות הנאים שבעטין ראי היה לעורוך שימוש טרם העמדה לדין, היו ידועות למאשימה, ואין בהם כל חדש. לנוכח העמדות הקוטביות בתיק, ספק רב בעניין אם השימוש היה יכול להועיל לנאים וכי מדובר בפערים גדולים בגישות הצדדים ובהשקפתם לגבי חומרת האירוע.

מעורבות משרד החוץ ולחץ "פסול" על הרשות החוקרת

38. אני מקבל שקיימת חשיבות רבה לכך שרשויות אכיפת החוק, לרבות המשטרה וה התביעה, יפעלו כהם משוחררים מלחצים או "מתכתבים מגבוה". ואולם, לא ניתן לקבל את טענת הנאים, ממנה עולה שככל אימת שתיעשה פניה ל התביעה בגין מקרים כלשהו, הדבר ישמש כעה לביטול כתב האישום מלחמת "шибוש והשפעה על הליכי החקירה". חזקה על המשטרה וה התביעה שיפעלו במקצועיות ובעניינות, גם לאחר שהונחו על שולחן פניות מגורמים שונים. העיקר איננו בפניה אלא בשאלת האם הפניה השפיעה על שיקול דעתה. דומה הדבר לכך שאין לבית המשפט שליטה מוחלטת על המידע שנמסר לו במהלך שמיעת התקיק, ולא כל ראייה בלתי קבילה שהובאה לידיתו תפסול את ההליך (ראו סעיף 56 לפקודת הראיות). בעניינו,

כל הנראה על רקע העובדה שמדובר בנסיבות שכונו נגד האיחוד האירופאי, נעשתה פניה ממכ"ל משרד החוץ אל מ"מ מפכ"ל המשטרת לפיה מצופה שהחקירה תסתITIES בנסיבות והדין יומצא עם המשחיתים. אינני סבור כי פניה חד צדדי זו, מבלי שהוכחה בפניו שהשဖעה על שיקול דעתה של המשטרה או ה התביעה, יכולה להקים בידי הנאשמים טענה שתצדיק את ביטול כתוב האישום. מדובר בסعد מרחק לכת ביותר, זאת מבלי להיכנס לדין האם גורם מלכתי יכול לפנות למשטרה בבירור או בבקשתה להאיץ בחקירה מטעמים של רגשות ציבורית.

ציוון הדרישة לעתירה למאסר בפועל

39. אין כל בסיס לטענה זו. למעשה, זהה חובתה של התביעה להזהיר את הנאשם מפני עתירה אפשרית לעונש מאסר בפועל. עתירה זו מכוננת עצמה לסוגיות הייצוג, ואני יכולה להקים טענה לפסול או פגמ בכתב האישום. ההיפך הוא נכון. לגוף העניין, הנאשםם, אם יורשוו, יכולים לטעון ולשכנע שלא הייתה הצדקה מלכתחילה לעתירה מסווג זה בנסיבות העניין.

סיכום הדברים

40. גם לטענה זו אין בסיס. הנאשםם טוענים כי הנזק שנגרם למקום הוא קל ערך וזניח. על פי כתב האישום, הנזק הממוני שנגרם כתוצאה מעשייהם של הנאשםן עומד על 1500 ל". אינני מקבל את הטענה כי מדובר בנזק מבוטל. יתרה מזו, מطبع הדברים, לנזק הישר והממוני, מתלוים נזקים נוספים כתוצאה מהפגיעה במקום שימוש מקום העבודה שמקבל אליו ציבור בלתי מסויים חלק מנציגות זרה וישות בינלאומית בישראל. כמו כן, טענת זוטרי הדברים מחיבת קביעה כי מעשה העבירה, לאור טיבו, נסיבותו והאינטרס הציבורי הוא קל ערך. כאמור לעיל, התביעה טוענת כי הצביעו להם נסיבות לחומרה בתיק והוא אינה רואה בנסיבות כקל ערך אלא שימוש חמורים שהצדיקו העמדתם לדין ואף ציוון עתירה למאסר בפועל. הבדיקה היא ביחס לערוצים המוגנים ומידת הפגיעה בהם. בנסיבות העניין, ועל פני הדברים, כולה מכתב האישום, הפגיעה לכואורה בערכיהם המוגנים של שמירה על הקניין ושלטונו החוקי היא ממשית. לכואורה, מבלי לטעת מסמירות, זהו מעשה יוזם, מתוכנן, שבוצע בנסיבות חרada, תוך פגעה ברכוש החולת, ועוד בתועזה והתרסה. מעבר לאמר, טענת זוטרי הדברים, כסיג לאחריות פלילתית, אינה מתאימה להידון במסגרת "טענות מקדמיות".

היעדר עניין ציבורי בהעמדה לדין

41. לאחר שדוחיתי את טענות הנאשםם האחרות, אין לי אלא לדחות גם את טענכם זו. בעניין הביקורת השיפוטית על החלטת התביעה להעמיד לדין, נכתבו החלטות רבות. כחוט השני בפסק הדין שדנו בסוגיה זו עולה הגישה לפיה יש כמעט ככל האפשר בתערבות בשיקול דעתה של התביעה בנושא העמדה לדין. הדברים מצויים ביטוי נרחב בפסק הדין בעניין רותם, אך לאחרונה. כיצד, קיימות גישות בעניין ואולם- גם לפי

הגישה הליברלית יותר- לא בכל תיק ותיק ניתן לקיים דיון בשאלת האם היה מוצדק מלכתילה להעמיד את הנאשם לדין. יש להציג על נסיבות חריגות שיצדיקו את הסעד הקיזוני של ביטול כתוב אישום בחמת העדר עניין ציבורי בהעמדה לדין. התביעה היא האמונה על ההחלטה להעמיד לדין, והביקורת השיפוטית תיעשה במקרים חריגים, שלא לומר נדירים. המקרה שבפניינו אינו נמנה על מקרים נדירים אלה. יתרה מזו, ברירת המחדל, שמדובר שהונחה בפני התביעה תשתיית ראייתית עלייה להגיש כתוב אישום (סעיף 62 לחס"פ). על פניהם, אין כל בסיס לטענת הנאשמים להuder עניין לציבור בבירור כתוב האישום.

42. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הטענות המקדימות של ההגנה, ועל הנאים להשב לכתב האישום במועד הקבוע. המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז בטבת תשפ"ב, 20 דצמבר 2021, בהuder
הצדדים.